

Departamentul de Literatură Română și Teoria Literaturii

EXAMEN DE LICENȚĂ

sesiunea iunie-iulie

TEMATICA

1. Literatură veche și premodernă (Neagoe Basarab, Miron Costin, Dimitrie Cantemir, Ion Budai Deleanu)
2. Literatură și angajare în pașoptismul românesc (V. Alecsandri, Gh. Asachi)
3. Teme romantice în lirica pașoptistă (natura, erosul)
4. Începuturile prozei românești moderne (C. Negruzzi, Alecu Russo)
5. Curentul național și popular de la "Dacia literară"
6. Titu Maiorescu - "întemeietorul", Junimea, "Convorbiri literare"
7. Romantism românesc – Mihai Eminescu
8. Ordinea lumii și ordinea narațiunii în *Amintiri din copilărie* (I. Creangă)
9. Formule compoziționale și tipologie umană în opera lui I. L. Caragiale (*Momente și schițe*, comedii)
10. Poezia lui George Bacovia
11. Poezia lui Tudor Arghezi
12. Poezia lui Lucian Blaga
13. Poezia lui Ion Barbu
14. Proza lui Liviu Rebreanu
15. Proza lui George Călinescu
16. Proza Hortensiei Papadat-Bengescu (*Fecioare despletite*, *Concert din muzică de Bach*, *Drumul ascuns*)
17. Proza lui Mateiu Caragiale (*Craii de Curtea-Veche*)
18. Proza lui Camil Petrescu (*Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, *Patul lui Procust*)
19. Proza subiectivă (Mircea Eliade, Anton Holban)
20. Romanul românesc postbelic: Marin Preda
21. Poetica lui Nichita Stănescu
22. Scriitori optzeciști, scriitori postmoderni (Mircea Cărtărescu, Mircea Nedelciu)
23. Caracterele specifice ale folclorului
24. Folclorul – instituție culturală fundamentală a literaturii române

Bibliografie :

- Călinescu, G., *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, ediție de Al. Piru, București, 1982.
- Crohmălniceanu, Ov. S., *Literatura română între cele două războaie mondiale*, vol. I, II, București, 1972.
- Lovinescu, E., *Istoria literaturii române contemporane*, ediție de Eugen Simion, București, 1973.
- Manolescu, Nicolae, *Arca lui Noe*, București, Cartea Românească, 2018

- Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române*, Pitești, 2008.
- Petrescu, Ioana Em., *Eminescu și mutațiile poeziei românești*, Cluj-Napoca, 1989.
- Pop, Ion, *Avangarda în literatura română*, București, 1990.
- Scarlat, Mircea, *Istoria poeziei românești*, București, 1982-1986.
- Bîrlea, Ovidiu, *Folclorul românesc*, vol. I, București, Minerva, 1981.
- *Dicționar analitic de opere literare românești*, Ion Pop (coord.), vol. I - IV, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 1998-2005 (sau ediția definitivă, 2 vol., 2007).

N.B. Pentru bibliografii detaliate, studenții sunt invitați să utilizeze bibliografiile și syllabus-urile cursurilor corespunzătoare.

Director departament
Prof. dr. Călin Teuțișan

Comentați poezia *Liniște între lucruri bătrâne* de Lucian Blaga, precizând curentul literar în care se încadrează și evidențiind conținutul și mijloacele artistice folosite de poet:

Liniște între lucruri bătrâne

În apropiere e muntele meu, munte iubit.
Înconjurat de lucruri bătrâne
acoperite cu mușchi din zilele facerii,
în seara cu cei șapte sori negri
care aduc întunericul bun,
ar trebui să fiu mulțumit.
Liniște este destulă în cercul
ce ține laolaltă doagele bolții.
Dar mi-aduc aminte de vremea când încă nu eram,
ca de-o copilărie depărtată,
și-mi pare-așa de rău că n-am rămas
în țara fără de nume.
Și iarăși îmi zic:
nicio larmă nu fac stelele-n cer.
Da, ar trebui să fiu mulțumit.

BAREM

Lucian Blaga, *Liniște între lucruri bătrâne*

Aspectul cosmic.....2 p.
Imagini ale geologicului
Imagini ale uranicului

Aspectul simbolic.....3 p.
Simbolul muntelui
Simbolul soarelui negru
Simbolul cifrei șapte

Aspectul confesiv.....2 p.
Sentimentul de mulțumire
Sentimentul de regret

Aspectul filosofic.....1 p.
Problema anamnezei platoniciene

Încadrarea poeziei în curentul modernist (expresionist).....1 p.

Din oficiu.....1 p.

Analizați *Poemă în oglindă* a lui G. Bacovia, evidențiind temele și mijloacele artistice folosite de autor.

În salonul plin de vise,
În oglinda larg-ovală încadrată în argint,
Bate toamna,
Și grădina cangrenată,
În oglinda larg-ovală încadrată în argint.

În fotoliu, ostenită, în largi falduri de mătase,
Pe când cade violetul,
Tu citești nazalizând
O poemă decadentă, cadaveric parfumată,
Monotonă.

Eu prevăd poema roză a iubirii viitoare...

Dar pierdută, cu ochi bolnavi,
Furi, ironic, împrejurul din salonul parfumat.
Și privirea-ți cade vagă peste apa larg-ovală,
Pe grădina cangrenată,
Peste toamna din oglindă –

Adormind...

Eu prevăd poema roză a iubirii viitoare...

Însă pal mă duc acum în grădina devastată
Și pe masa părăsită – albă marmoră sculptată –
În veștmintele-mi funebre,
Mă întind ca și un mort,
Peste mine punând roze, flori pălite,-ntârziate
Ca și noi...

Zi, finala melodie din clavirul prăfuit,
Or ajunge plânsul apei din havuzele-nnoptate.
Vezi, din anticul fotoliu –
Agonia violetă,
Catafalcul,
Și grădina cangrenată,
În oglinda larg-ovală încadrată în argint.

BAREM
G. Bacovia, *Poemă în oglindă*

Identificarea și prezentarea celor două secvențe lirice ale poeziei.....	2p.
Elemente ale universului poetic.....	1p.
Tipologie și stilistică a portretului.....	1p.
Categorii estetice ale decadentismului (funerul, morbidul, urâtul).....	2p.
Elemente metapoetice ("poema decadentă", "poema roză").....	1p.
Încadrarea poeziei în curentul simbolist și decadent.....	2p.
Din oficiu.....	1p.

Comentați poezia lui Nichita Stănescu, *Daimonul meu către mine*, precizând curentul literar în care se încadrează și evidențiind conținutul, structura și mijloacele artistice folosite de poet:

Daimonul meu către mine

Vine focul, îmi zise, fii atent vine focul
și-o să vezi cu ochii pietrele înmuindu-se
și pe caprele negre de stâncă înecându-se
în moalele stâncii.
Marea, pe dânsa chiar o s-o vezi
suptă de fluviu și pe acesta
supt de râuri și pe acestea
supte de izvoare și pe ele
absorbite de setea unei făpturi alergând.
Ai să vezi, îmi spuse Daimonul meu, mie,
ai să vezi
cum se usucă peștii
și cum se împutesc balenele
cum se evaporă meduzele,
căci îți zic ție, vine focul, mă auzi?
-Te aud și ce să fac eu,
chiar dacă te aud ce să fac eu,
eu ce pot să fac eu?...
-Schimbă-te în cuvinte, mi-a zis Daimonul,

repede, cât mai poți să te schimbi!
Schimbă-ți ochiul în cuvânt
nasul și gura
organul bărbătesc al facerii,
tălpile alergătoare,
părul care-a început să-ți albească
prea des încovoiața șiră a spinării, -
schimbă-te în cuvinte, repede, cât mai e timp!
I-am spus Daimonului: -Tu nu știi că
vorba arde,
verbul putrezește,
iar cuvântul
nu se întrupează ce se destrupează?
Am pus un sentiment pe bronz și tu știi asta
și a fiert din pricina luminii soarelui.
Am dat un nume unui copil
și numele s-a spart de timp și de vrăbii.
-Știu asta, mi-a zis Daimonul.
Schimbă-te în cuvinte precum îți zic!

BAREM

Nichita Stănescu, *Daimonul meu către mine*

Prezentarea instanțelor mitice ale poeziei.....2 p.

Daimonul

Poetul

Identificarea și prezentarea celor trei secvențe lirice ale poeziei.....3 p.

1. Viziunea apocaliptică

2. Soteriologia prin cuvânt (poezie)

3. Scepticismul eului liric

Evidențierea particularităților stilistice.....2 p.

dialogul

simbolul (focul, apa)

oralitatea

vizionarismul

Încadrarea în curentul neomodernist.....2 p.

Din oficiu.....1 p.